

youth exchange GUIL-GUIL

From the 12th to the 25th of May

HORS PISTES

+33(0)9-52-86-00-44

volontariat@hors-pistes.org

<https://hors-pistes.org>

Ada:

Si hagués de descriure la meua estada a Guil Guil en tres paraules, aquestes serien pausa, perspectiva i creixement. Ha estat una experiència de pausa total que necessitava de forma urgent just abans d'acabar la carrera i afrontar el Treball Final de Grau (TFG). Aquestes dues setmanes m'han permès desconnectar de la rutina i, alhora, m'han ofert una nova perspectiva que ha canviat la meua manera d'entendre les coses. De l'estada m'enduc a casa un gran aprenentatge pràctic sobre estils de vida alternatius, com el seguiment d'una dieta vegetariana, el consum de productes ecològics i locals, i el contacte directe amb la terra a través de l'agricultura. A més, a nivell personal, m'enduc un creixement i una construcció més clara de la meua identitat gràcies a les converses profundes i sinceres que s'anaven generant en el dia a dia amb els diferents participants del projecte. L'intercanvi cultural ha estat, sens dubte, un dels elements més enriquidors, ja que m'ha obligat a comunicar-me en anglès i m'ha permès entendre i aprendre de cultures molt diverses. Recomanaria totalment fer aquest tipus d'estada a l'estranger perquè és una oportunitat única per obrir la ment i descobrir noves realitats; de fet, a mi m'ha aprofitat a l'esfera dels voluntariats i dels Youth Exchanges, un món que desconeixia del tot i que m'ha motivat a organitzar un voluntariat de més llarga durada de cara a l'any que ve.

Laia:

Tretze dies poden semblar pocs, però des de la meua experiència són suficients per sortir de la zona de confort, conèixer persones d'arreu del món i viure aventures que deixen empremta.

Participar en el projecte anomenat Guil-Guil, que ha tingut lloc a un petit poblet situat al nord de França, a Guillestres, ha estat una experiència molt enriquidora. Definida en tres paraules: intensa, imprevisible i emotiva.

Durant tretze dies he tingut l'oportunitat de conèixer amb joves de diferents països, participar en dinàmiques diverses, intercanviar cultures i descobrir noves maneres de treballar i d'entendre el món.

Al llarg de l'estada hem participat en activitats relacionades amb l'agricultura, hem col·laborat en l'organització d'un festival local i hem pres part en diferents activitats cooperatives. Aquestes vivències m'han permès desenvolupar habilitats com el treball en equip, l'adaptabilitat, la responsabilitat i la capacitat d'organització.

Un dels aspectes que més valoro del procés és la convivència intercultural. Compartir el dia a dia amb persones de contextos molt diferents, que inicialment són desconegudes i acaben sent amigues, intercanviant moments, creant records, compartint experiències i coneixent altres realitats, m'ha ajudat a ampliar la meua perspectiva i a valorar encara més la riquesa de la diversitat cultural.

Com en qualsevol altra experiència intensa, hi ha hagut moments de tot: d'energia i motivació però també d'esgotament. Precisament això, m'ha fet prendre consciència de la importància de cuidar-nos mútuament, comunicar-nos i donar suport a les persones que ens envolten quan ho necessiten. La convivència i el treball en equip han estat un gran repte i alhora una font d'aprenentatge enorme, tant a nivell personal com col·lectiu.

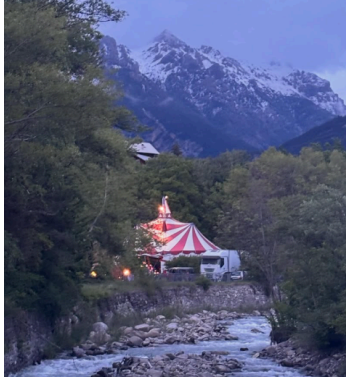
A més, el projecte m'ha permès reflexionar sobre qüestions rellevants com són la sostenibilitat, el canvi climàtic i la importància de la implicació dels joves en la construcció d'un futur més responsable i compromès.

Personalment, m'emporto nous coneixements, amigues i records difícils d'oblidar. Sobretot, m'emporto la satisfacció d'haver acceptat aquest repte, d'haver sortit de la meua zona de confort una vegada més i d'haver viscut una experiència que m'ha ajudat molt a créixer personal i professionalment.

Per últim, vull agrair a les persones que han fet possible aquesta oportunitat, tant l'equip de la UdG, com de l'entitat La VÍbria i l'staff facilitador d'Hors Pistes, que sense el seu suport no s'hauria pogut dur a terme.

Chorouk:

Per poder participar en aquest projecte, vaig agafar-me dues setmanes de vacances de la feina. Necessitava desconnectar lluny de tot i de la rutina, així que quan va sorgir l'oportunitat no ho vaig dubtar ni un segon. Ara, mirant enrere, puc dir que aquesta desconnexió mental l'he aconseguit a la perfecció.

Si hagués de descriure l'experiència en tres paraules, serien: *connexió, creativitat i cooperació*. Aquest Youth Exchange m'ha ensenyat el valor immens de treballar en equip i de com, des de la diversitat, podem construir grans coses si ens posem d'acord cap a un objectiu comú.

El que m'emporto a casa és una lliçó profunda sobre l'empatia, la responsabilitat i la comunicació més enllà de les paraules. Durant la primera setmana, tenir la responsabilitat d'ajudar al festival ens va unir com a grup, i començar cada dia amb *energizers* em va fer adonar de com una actitud activa als matins canvia la dinàmica de tota la jornada. Activitats com la de l'"Hotel Intercontinental" o la creació de coreografies van ser claus per perdre la vergonya, demostrant-me que no cal dominar un idioma a la perfecció per expressar-nos; la comunicació no verbal, els gestos i el fet de riure junts trenquen qualsevol frontera.

Durant la segona setmana, la creativitat va ser la gran protagonista. Prendre decisions ràpides i arribar a acords en equip durant la competició de *Masterchef*, organitzar-nos per gravar un vídeo fent servir eines digitals o idear una petita obra de teatre, van ser reptes que van reforçar la meua capacitat d'escolta i consens. A més, la dinàmica de descriure'ns a través d'elements de la natura (com plantes i animals) em va regalar un moment d'introspecció preciós, ajudant-me a entendre com em perceben els altres i a conèixer-me millor a mi mateix/a.

Però la connexió no només es donava durant el programa oficial: en el temps lliure sempre ens organitzàvem en grup per gaudir de l'entorn espectacular. Ja fos jugant partits de futbol, relaxant-nos a les aigües termals o fent rutes per la zona, aquests moments compartits van ser fonamentals per cohesionar el grup i crear vincles molt més autèntics.

Finalment, un dels valors més grans que m'enduc és la humilitat. Ajudar els *farmers* locals ens va permetre fer un *grounding* real amb la natura i comprendre la duresa, l'esforç i la bellesa de la vida al camp. A banda d'això, he de dir que m'ha ENCANTAT viure en comunitat. Aquesta experiència de convivència tan intensa, sumada al fet tan senzill i bonic de cuinar els uns per als altres cada dia, ha reforçat en mi la importància de fer tribu i de tenir cura de les persones que

t'envolten.

Recomanaria aquesta experiència sense dubtar-ho. T'ensenya habilitats vitals que no s'aprenen als llibres: t'obliga a organitzar-te, a ser creatiu amb els recursos que tens i et recorda que la convivència sana, el gaudi de la natura i el treball manual (ja sigui a la terra o a la cuina) són els millors motors per al creixement personal.

Marta:

Per mi aquesta experiència ha sigut completament transformadora. He pogut experimentar en primera mà el que significa viure en comunitat, treballar en equip i sobretot gaudir d'uns paisatges increïbles.

El que m'emporto d'aquesta vivència, sens dubte son moments de riure, moments de tensió i moments emotius. Moments dels quals he après la importància de la comunicació quan treballem en equip, perquè hi hagi una bona organització, un bon ambient i bones dinàmiques. Dins de cadascuna de les activitats i tasques del projecte he après coses noves. He pres consciència dels hàbits que tinc habitualment d'alimentació i reciclatge i com podria millorar-los. També sento que he pogut aprendre a través dels altres participants amb històries i experiències que m'han compartit.

Una de les coses que he pogut gaudir més i experimentar gràcies a aquest projecte és la presència. Pot sonar una mica absurd o una tonteria, però el fet de poder estar present cada dia, gaudint del ara, sense preocupar-me que és el que he de fer demà es una de les coses que més agraeixo de aquesta oportunitat.

En conclusió, he pogut gaudir molt de la vida de camp, estar present, seguint un ritme tranquil i sense còrrer amb presa. Simplement fent dia a dia, amb hàbits saludables i amb molt bon ambient de comunitat.

Mariana:

Hace cinco meses metí mi vida en una maleta de 23 kilos para mudarme desde Bolivia hasta Cataluña. Desde entonces, no pasa un solo segundo sin que extrañe a mi familia, a mis amigas, a mi gato Fuyu y a la persona que yo era allá. Cuando migras, no solo dejas atrás ese par de zapatos que tanto te gustaban; también dejas de lado las etiquetas que forjaban tu identidad para dar la bienvenida a otras nuevas. En este tiempo me he sentido un poco así: como un collage de ideas vagas sobre quién soy.

Pero en el proyecto de Guil Guil todos éramos migrantes, seres temporales y efímeros. Durante esas dos semanas, pude sentir que la comunidad hace al individuo y que el individuo solo es en comunidad. Es un flujo mutuo de ir y venir que, cuando se da desde el cariño, no hace más que enriquecer y beneficiar a todos.

Y así como las personas vivimos en comunidad, la tierra, la Pachamama, también es parte de ella. Esa es otra de las lecciones más valiosas que aprendí en Guil Guil: si cuidamos la tierra y a sus seres vivos con amor, nos nutrirán con amor; pero si le exigimos una producción en masa, sin respeto alguno por los ciclos de la naturaleza, eso mismo es lo que nos vamos a comer.

Los días que viví en Guil Guil fueron los únicos en mucho tiempo en los que no pensé tanto en mi hogar en Bolivia. Agradezco a cada una de las amigas y amigos que hice durante esta experiencia; me hicieron sentir como en casa. Gracias por cuidar de mí, fue un verdadero placer cuidar de ustedes.

